

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi P. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w sprawie o sygn. III Ko 49/25 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie w sprawie o sygn. II AKo 119/25, na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 maja 2026 r.,

z urzędu postanawia:

na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w związku z art. 35 § 1 k.p.k. przekazuje skargę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 listopada 2025 r. (data stempla pocztowego) P.D. (dalej: „Skarżący”) wystąpił ze skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący imieniem własnym wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu o sygn. akt

II AKo 119/25 Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie nastąpiła przewlekłość postępowania, która narusza jego prawa (1); zasądzenie odszkodowania od Skarbu Państwa jako zadośćuczynienie za straty moralne w kwocie 20 000 zł (2).

Zawiadomiony o sprawie, Prezes Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie pismem z 11 lutego 2026 r. nie zgłosił udziału w sprawie.

Wobec wydania przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w dniu 10 lutego 2026 r. postanowienia, stwierdzającego brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 28 października 2011 o sygn. akt II Ka 280/11, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 28 marca 2011 r. o sygn. akt II K 560/09, Sąd Najwyższy zarządzeniem z 5 marca 2026 r. zwrócił się do Skarżącego o zajęcie stanowiska, czy podtrzymuje skargę.

Na wezwanie Sądu Najwyższego, Skarżący pismem z 24 marca 2026 r. podtrzymał skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg

na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25; z 26 listopada 2025 r., I NSP 349/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 366/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 396/25; z 11 grudnia 2025 r., I NSP 18/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 497/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 576/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 6/26; z 3 lutego 2026 r., I NSP 510/25; z 16 kwietnia 2026 r., I NSP 134/25).

Po przeprowadzeniu ponownej analizy treści skargi oraz akt sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że skarga obejmuje całość trwania postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania, a to ostatnie toczyło się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie, w sprawie o sygn. III Ko 49/25 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie w sprawie o sygn. II AKo 119/25. Samo oświadczenie wnioskodawcy w tym przedmiocie nie jest tu rozstrzygające (*falsa demonstratio non nocet*).

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie, w sprawie o sygn. III Ko 49/25 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie w sprawie o sygn. II AKo 119/25, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Rzeszowie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w związku z art. 35 § 1 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.ł]

